

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

20 iunie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în componență:

Președinte – Nicolae Gordilă,

Judecători – Ion Guzun, Elena Covalenco, Liliana Catan, Iurie Diaconu,

judecând în ședință, fără participarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Tăut Dorina, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 februarie 2017, în cauza penală privindu-l pe

*Baraliuc Oleg XXXXX, născut la XX XXX XXXX,
originar din XX XXXX XXXX XXX XXXXXXX XXX.*

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 19.01.2011 - 18.03.2014;

instanța de apel: 16.04.2014 - 26.05.2015;

instanța de recurs: 04.08.2015 - 16.03.2016;

instanța de apel: 26.04.2016 - 13.02.2017;

instanța de recurs: 03.05.2017 - 20.06.2017.

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1^a) Cod de procedură penală, a fost legal executată.

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție asupra recursului în cauză în baza actelor din dosar,

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 18 martie 2014, Baraliuc Oleg învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (5) Cod penal, a fost achitat din motiv că fapta nu a fost săvârșită de către inculpat.

2. Pentru a se pronunța prin sentință, instanța de fond a stabilit în fapt că Baraliuc Oleg a fost învinuit de organul de urmărire penală de faptul că, fiind din iunie 2007 numit în calitate de director al ÎS „Agenția de Impresariat”, în perioada 2007-2008 dădea indicații contabilului acestei întreprinderi de a introduce în dispozițiile de plată de casă sume de bani pentru achitare, din numele ÎS „Agenția de Impresariat”, cu persoane fizice pentru serviciile prestate de către acestea.

În baza acestor dispoziții de plată de casă, personal ridica, în numerar, de la BC „Moldindconbank” SA, filiala „Telecomtrans” din mun. Chișinău, mijloacele financiare indicate în dispoziții și le însușea.

Astfel, la sfârșitul lunii decembrie 2007, directorul întreprinderii, Baraliuc Oleg personal a ridicat de la contul bancar al ÎS „Agenția de Impresariat”, de la BC „Moldindconbank” SA, filiala „Telecomtrans”, mijloace bănești în numerar, în sumă de 45 000 lei și primind din casa întreprinderii încă 4 970 lei, i-a dat indicația contabilului-șef, Saturovici Victoria, în scopul achitării serviciilor prestate de persoana fizică, Bîlici Igor, de îndeplinit dispoziția de plată de casă, pentru achitare ultimului a sumei de 49 970 lei, pentru prestarea serviciilor conform contractului, ulterior stabilindu-se că Bîlici Igor în perioada menționată a prestat servicii pentru filiala ÎS „Agenția de Impresariat” în sumă de doar 16 500 lei, care conform extrasului bancar nr. 104 din 29 decembrie 2007, i-au fost transferate de ÎS „Agenția de Impresariat” pe contul personal, iar mijloace bănești în numerar, în sumă de 49 970 lei, nu a primit.

În dispoziția de plată de casă nr. 49 din 29 decembrie 2007, este aplicată semnătura lui Saturovici Victoria în rubrica „contabil-șef”, însă în rubricile „conducător” și „am primit” semnăturile lipsesc.

Tot el, Baraliuc Oleg se învinuiește de organul de urmărire penală că în luna aprilie 2008, a dat indicație contabilului-șef al ÎS „Agenția de Impresariat”, Saturovici Victoria, de a elibera din casa întreprinderii mijloace bănești în numerar, în sumă de 38 000 lei, în scopul achitării serviciilor prestate de persoana fizică, Grinco Maxim, și la indicația lui Baraliuc Oleg, a îndeplinit dispoziția de plată de casă nr. 17 din 17 mai 2008, de achitare cet. Grinco Maxim a sumei de 38 000 lei, pentru prestarea serviciilor conform contractului.

Ulterior, organul de urmărire penală invocă stabilirea faptului precum că, Grinco Maxim a prestat servicii, în perioada indicată, în sumă de până la 4 000 lei, pe care i-a primit în numerar, iar restul mijloacelor bănești, în sumă de 34 000 lei, nu a primit. În dispoziția de plată de casă nr. 17 din 17 mai 2008, în rubrica „contabil-șef” este aplicată semnătura lui Saturovici Victoria, în rubrica „am primit” sunt executate înscrisuri și aplicată semnătura, dar în rubrica „conducător” semnătura lipsește.

Tot el, Baraliuc Oleg se învinuiește de organul de urmărire penală că în aceleași circumstanțe, în luna decembrie 2007, a dat indicația contabilului-șef al ÎS „Agenția de Impresariat”, Saturovici Victoria, de a elibera din casa întreprinderii mijloace bănești în numerar, în sumă de 19 995 lei, în scopul achitării serviciilor prestate de persoana fizică, Codița Sergiu și de asemenea, la indicația lui Baraliuc Oleg, a îndeplinit dispoziția de plată de casă nr. 48 din 18 decembrie 2007, de achitare lui Codița Sergiu a sumei de 19 995 lei, pentru prestarea serviciilor conform contractului (fără număr) din 18 decembrie 2008, însă a fost stabilit că Sergiu Codița careva

servicii pentru ÎS „Agenția de Impresariat” nu a prestat și mijloacele bănești nominalizate nu le-a primit.

În dispoziția de plată de casă nr. 48 din 18 decembrie 2007, este aplicată semnătura lui Saturovici Victoria în rubrica „contabil-șef”, dar în rubricile „am primit” și „conducător”, semnăturile lipsesc.

Tot el, Baraliuc Oleg se învinuiește de organul de urmărire penală în aceleași circumstanțe, în perioada lunii septembrie 2007, a dat indicația contabilului-șef al ÎS „Agenția de Impresariat”, Victoria Saturovici, de a elibera din casa întreprinderii mijloace bănești în numerar, în sumă de 32 000 lei cu scopul achitării serviciilor prestate de persoana fizică, Gherman Anatol și de asemenea la indicația lui Baraliuc Oleg a îndeplinit dispoziția de plată de casă nr. 29 din 12 octombrie 2007, de achitare lui Gherman Anatol a sumei de 32 000 lei, pentru prestarea serviciilor conform contractului (fără număr) din 12 octombrie 2008.

Însă, organul de urmărire penală invocă stabilirea faptului precum că, Gherman Anatol mijloacele bănești nominalizate nu le-a primit, în dispoziția de plată de casă nr. 29 din 12 octombrie 2007, este aplicată semnătura lui Saturovici Victoria în rubrica „contabil-șef”, dar în rubricile „am primit” și „conducător”, semnăturile lipsesc.

Astfel, Baraliuc Oleg a însușit a însușit ilegal mijloace bănești de la ÎS „Agenția de Impresariat” în sumă de 135 635 lei, prin ce a cauzat părții vătămate IS „Agenția de Impresariat” daune în proporții deosebit de mari conform prevederilor art. 126 Cod penal.

Acțiunile lui Baraliuc Oleg au fost încadrate de către organul de urmărire penală în baza art. 191 alin. (5) Cod penal, după indicii calificativi - *delapidarea averii străine, adică însușirea ilegală a bunurilor altei persoane, încredințate în administrarea vinovatului, săvârșită cu folosirea situației de serviciu.*

3. Sentința a fost contestată cu apel de către procuror și de reprezentantul părții vătămate ÎS „Agenția de Impresariat”, Pînzari Anastasia, prin care au solicitat:

- procurorul, casarea acesteia, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Baraliuc Oleg să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 191 alin. (5) Cod penal, la 9 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis și admiterea acțiunii civile înaintată de reprezentantul părții vătămate.

În motivare apelului a invocat că, probele prezentate de acuzare, și anume: declarațiile reprezentantului părții vătămate, Scripnic Veaceslav; martorilor Saturovici Victoria, Tacu Ghenadie, Grinco Maxim, Bîlici Igor, Guțu Mircea, Buga Dragoș, Cernovol Denis, Gherman Anatol, Ciochină Vasile; procesul-verbal de ridicare din 17.05.2010, prin care a fost ridicată dispoziția de plată de casă nr. 49 din

29 decembrie 2007, emisă de ÎS „Agenția de Impresariat”; procesul-verbal de ridicare din 25 mai 2010, potrivit căruia a fost ridicată dispoziția de plată de casă nr. 17 din 17 mai 2008; procesul-verbal de ridicare din 26 mai 2010, potrivit căruia a fost ridicată dispoziția de plată de casă nr. 48 din 18 decembrie 2007; procesul-verbal de ridicare din 26 mai 2010, potrivit căruia a fost ridicată dispoziția de plată de casă nr. 29 din 12 octombrie 2007; procesul-verbal de examinare a dispozițiilor de plată de casă nr. 48 din 18 decembrie 2008 și nr. 29 din 12 octombrie 2007, emise de ÎS „Agenția de Impresariat”, a contractelor de prestare a serviciilor încheiate între ÎS „Agenția de Impresariat” și Codița Sergiu, Gherman Anatol; procesul-verbal de examinare a dispoziției de plată de casă nr. 17 din 17 mai 2008 emisă de ÎS „Agenția de Impresariat”; raportul de expertiză nr. 337 din 15 iulie 2010, conform căruia semnătura din rubrica „prestatorul” din contractul încheiat la 18.12.2008, între ÎS „Agenția de Impresariat” și Codița Sergiu, nu a fost executată de ultimul, dar de către o altă persoană, prin imitare servilă; raportul de expertiză nr. 346 din 15 iulie 2010, conform căruia semnătura din rubrica „Prestatorul” din contractul încheiat la 12 octombrie 2008 între ÎS „Agenția de Impresariat” și Gherman Anatol nu a fost executată de ultimul, dar de către o altă persoană, prin imitare servilă; raportul de expertiză nr. 312 din 15 iunie 2010, prin care se constată, că semnătura din dispoziția de plată nr. 17, în rubrica „contabil-șef” a fost executată de contabilul Agenției, Saturovici Victoria; raportul de expertiză nr. 280 din 27 mai 2010, prin care se constată, că semnătura din dispoziția de plată nr. 17, în rubrica „am primit” nu aparține lui Grinco Maxim, iar semnătura în rubrica „prestatorul” din contractul încheiat la 14 aprilie 2008, între ÎS „Agenția de Impresariat” și Grinco Maxim, a fost executată de Grinco Maxim; actul reviziei economico-financiare totale efectuate la ÎS „Agenția de Impresariat”, din 21 aprilie 2010 și corpurile delictive, confirmă cu certitudine vinovăția lui Baraliuc Oleg în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (5) Cod penal.

Probele acumulate nu au fost puse la îndoială de partea apărării atât în faza urmăririi penale, cât și în cadrul cercetării judecătorești și nu a fost indicat nici un argument sau o circumstanță care ar determina nerecunoașterea probelor prezentate de învinuire ca lipsite de putere juridică și dobândirea acestora cu încălcarea legislației procesuale penale.

- reprezentantul părții vătămate ÎS „Agenția de Impresariat”, Pînzari Anastasia, casarea acestei cu emiterea unei noi hotărâri de condamnarea a inculpatului Baraliuc Oleg.

În motivare a invocat că, prima instanță a examinat unilateral probele prezentate de procuror, or, în baza acestor probe se confirmă faptul că în acțiunile

inculpatului Baraliuc Oleg sunt prezente elementele constitutive ale componenței de infracțiune prevăzută de art. 191 alin. (5) Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 mai 2015, au fost respinse ca nefondate apelurile declarate, cu menținerea sentinței.

4.1. La adoptarea soluției, instanța de apel a statuat că, prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că inculpatul nu a săvârșit infracțiunea imputată, împrejurări care au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Instanța de apel a menționat că, atât în prima instanță, cât și în instanța de apel, nu s-a dovedit primirea personal de către Baraliuc Oleg, în calitate de director al ÎS „Agenției de Impresariat”, pentru administrare, a sumelor de bani în numerar de la instituțiile bancare, sau din contabilitatea agenției, precum și faptul transmiterii acestor bani persoanelor terțe în baza documentelor contabile (dispoziții de plată) semnate de el personal.

Expertizele efectuate nu confirmă semnăturile din dispozițiile de plată, care în mod presupus au servit temei pentru eliberarea banilor destinatarilor și au stat la baza învinuirii.

Nici martorii nu au confirmat semnăturile de pe dispoziții prin care ar fi primit acești bani, ca semnături efectuate de ei.

Declarațiile martorilor nu conțin careva informație, directă sau indirectă, precum că, Baraliuc Oleg în careva mod, ar fi operat cu sumele respective.

Pentru confirmarea vinovăției în săvârșirea infracțiunii de delapidare, instanța de apel a reținut ca fiind necesară existența a careva probe ce ar demonstra ridicarea anume de către inculpat a sumelor de la bancă sau contabilitatea agenției, reținerea către sine a sumelor integral sau parțial.

Respingând apelurile, instanța a specificat că conform învinuirii, ÎS „Agenția de Impresariat” prin dispozițiile de plată, urma să achite, pentru serviciile prestate, la organizarea diferitor manifestații, lui Bîlic Igor suma de 49 700 lei, lui Grinco Maxim suma de 38 000 lei, lui Codița Sergiu - 19 995 lei și lui Gherman Anatol - 32 000 lei.

Organul de urmărire penală a constatat ridicarea de la bancă a acestor sume, însă destinatarii, în rezultatul prestării serviciilor pentru manifestările organizate de agenție, nu au primit aceste sume. Conform declarațiilor martorilor Guțu Mircea,

Bîlici Igor și Grinco Maxim, ultimii au primit parțial careva sume, însă nu au semnat dispozițiile de plată pentru sumele indicate.

Atât în ședința de judecată a primei instanțe, cât și în cea a instanței de apel, nu a fost dovedit faptul ridicării acestor sume de către Baraliuc Oleg, iar potrivit rapoartelor de expertiză, ultimul nu a semnat dispozițiile de plată.

De asemenea, nu a fost dovedită vinovăția inculpatului, în săvârșirea delapidării, prin confirmarea incontestabilă a exercitării incorecte a atribuțiilor de administrare în privința bunurilor încredințate.

Însăși încredințarea, ca semn al obiectului infracțiunii incriminate, (încredințare caracterizată prin dreptul de a administra, de a determina regimul de utilizare, de a asigura integritate acestor mijloace bănești) nu a fost dovedit ca fiind fraudat de către Baraliuc Oleg, astfel, nu este demonstrată legătura cauzală dintre acțiunile inculpatului și consecințele survenite, fapte, care ar demonstra existența laturii obiective a infracțiunii de delapidare.

5. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recursuri ordinare de către de procuror și reprezentantul părții vătămate ÎS „Agenția de Impresariat”, Pînzari Anastasia, prin care au solicitat:

- procurorul, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, casarea acesteia cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

- reprezentantul părții vătămate ÎS „Agenția de Impresariat”, Pînzari Anastasia, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 5), 6) Cod de procedură penală, casarea acesteia cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 16 martie 2016, s-a respins ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către reprezentantul părții vătămate ÎS „Agenția de Impresariat”, Pînzari Anastasia și s-a admis recursul ordinar declarat de către procuror, casată total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 mai 2015, în cauza penală în privința lui Baraliuc Oleg și s-a dispus rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată (f.d. 126, vol. III).

6.1. În motivarea soluției adoptate, instanța de recurs a indicat că, argumentele invocate de procuror în recurs își găsesc reflectare în starea reală a lucrurilor statuată în cauza dată, inclusiv sub aspectul că, judecând apelul, instanța de judecată nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat în susținerea cerințelor privind casarea hotărârii primei instanțe.

Instanța de apel în partea descriptivă a deciziei face trimitere la probele din dosar, concluzionând că acestea nu confirmă vinovăția lui Baraliuc Oleg în

săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (5) Cod penal, însă nu a verificat minuțios și obiectiv fiecare probă separat sub toate aspectele, prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității iar în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor.

Mai mult, reieșind din conținutul deciziei, se constată că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel de către procuror, deși acesta a invocat probe care, în opinia lui, confirmă vinovăția inculpatului în cele incriminate, cărora instanța nu le-a dat o apreciere, și anume:

- procesul-verbal de examinare a dispozițiilor de plată de casă nr. 48 din 18 decembrie 2008 și nr. 29 din 12 octombrie 2007, emise de ÎS „Agenția de Impresariat”, a contractelor de prestare a serviciilor încheiate între ÎS „Agenția de Impresariat” și Codița Sergiu, Gherman Anatol;

- procesul-verbal de examinare a dispoziției de plată de casă nr. 17 din 17 mai 2008 a ÎS „Agenția de Impresariat”, și - actul reviziei economico-financiare totale efectuate la IS „Agenția de Impresariat”, din 21 aprilie 2010.

Referitor la recursul declarat de către reprezentantul părții vătămate ÎS „Agenția de Impresariat”, Pînzari Anastasia, instanța de recurs a indicat că recurentul nu face trimitere la un temei concret pentru declararea recursului din cele cinci prevăzute exhaustiv în punctul indicat, astfel, că instanța de recurs a menționat că pentru a verifica temeinicia prevederilor invocate în recurs prin prisma art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, este necesar de a indica concret asupra căror motive nu s-a expus instanța de apel, or poziția instanței de recurs de a suplini din oficiu recursul reprezentantului părții vătămate prin constatări subiective, constituie o derogare de la principiul contradictorialității în condițiile egalității armelor.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 februarie 2017, au fost respinse apelurile declarate de către procuror și reprezentantul părții vătămate ÎS „Agenția de Impresariat” Pînzari Anastasia ca fiind nefondate, cu menținerea sentinței.

7.1. În motivarea deciziei, instanța de apel a menționat că, instanța de fond a stabilit just starea de fapt și de drept ce corespunde probelor din dosar, care au fost apreciate corect, instanța de fond a ajuns corect la concluzia despre nevinovăția inculpatului Baraliuc Oleg în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (5) Cod penal, pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

Prin probele prezentate de procuror și cercetate de instanța de apel nu a fost dovedită vinovăția inculpatului Baraliuc Oleg în comiterea infracțiunii incriminate.

Împrejurările ce determină necesitatea achitării lui Baraliuc Oleg au fost constatate prin totalitatea de probe prezentate de partea acuzării și partea apărării în cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, iar instanța de fond a ajuns corect și în mod justificat la concluzia că infracțiunea nu a fost comisă de inculpat, ceea ce determină necesitatea achitării acestuia.

Astfel, instanța de apel a stabilit că, Baraliuc Oleg a fost învinuit de către organul de urmărire penală de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (5) Cod penal, după indicii calificativi - *delapidarea averii străine, adică însușirea ilegală a bunurilor altei persoane, încredințate în administrarea vinovatului, săvârșită cu folosirea situației de serviciu.*

Instanța de apel a menționat că, inculpatul Baraliuc Oleg nu și-a recunoscut vina în cele incriminate și a menționat că toate actele care au fost nominalizate, la inscripția „director” lipsește semnătura Directorului General, nu a fost contrafăcută această semnătură. Totodată, și contractul cu Grinco Maxim și a prestatorilor adevărați de servicii au fost semnate atât de el în calitate de Director general, cât și de contabilă, și de beneficiari. Faptul că dările de seamă financiare ale întreprinderii ale căror copii au fost prezentate în instanță cu ștampila și numărul de intrare al cancelariei Ministerului Culturii sunt date dispărute.

Atât în Minister, cât și în Agenția de Impresariat, se confirmă faptul că eliberarea sa din serviciu necondiționată a fost pregătită. Dosarul penal a fost trimis în instanță după ce a avut câștig de cauză în toate cele trei instanțe judecătorești pe cauze civile și s-a dispus restabilirea sa în funcție. Relatând că din 2010, de când instanța civilă i-a dat câștig de cauză și are o hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă privind restabilirea sa în funcția de director al Agenției de Impresariat, până în prezent 2017, timp de 7 ani nu a fost executată hotărârea judecătorească, el fiind suspendat din funcție în legătură cu acest dosar penal, iar după el au mai activat încă 4 directori interimari.

Instanța de apel cercetând probele prezentate de către procuror în ședința de judecată a dat apreciere fiecărei probe în parte.

Astfel, instanța de apel a conchis că, prin declarațiile depuse de către reprezentanții părții vătămate - ÎS „Agenția de Impresariat”, Scripnic Veaceslav și Pînzari Anastasia nu se demonstrează vinovăția inculpatului Baraliuc Oleg în comiterea infracțiunii incriminate. Reprezentanții părții vătămate nu au prezentat nici o probă scrisă sau materială care ar demonstra că la ÎS „Agenția de Impresariat”

au fost depistate careva neajunsuri după cum au declarat și că aceste neajunsuri se datorează culpei inculpatului.

Totodată, reprezentanții părții vătămate, nici din momentul pornirii urmăririi penale 17.05.2010 (f.d. 1, vol. I) și nici din momentul sesizării instanței de judecată cu actul de învinuire 07.12.2010 (f.d. 1, vol. II) până în prezent 2017, timp de 7 ani, nu au prezentat nici o probă în acest sens, nu au prezentat nici un act de inventariere, nici un act de revizie la care a făcut referire în declarații, astfel, instanța de apel a apreciat critic declarațiile acestora, ca fiind declarative fără suport probant la care au făcut referire. Aceste declarații nici de cum nu pot fi puse la baza unei hotărâri de condamnare a inculpatului pentru fapta imputată.

Cât privește declarațiile martorului acuzării Tacu Ghenadie, instanța de apel a menționat că acestea nu demonstrează vinovăția inculpatului Baraliuc Oleg în comiterea infracțiunii încriminate, dimpotrivă acest martor infirmă acuzațiile aduse inculpatului și susține poziția inculpatului, relatând că „într-adevăr Ministerul Culturii a efectuat un control în lipsa lui Baraliuc Oleg la întreprindere, dar actul nu a fost prezentat. Pentru prestarea serviciilor de către prestatori Agenția achita în mod divers, în majoritatea cazurilor se achita prin transfer, iar deținătorilor de patente - în numerar, că conform procurii, a ridicat și el din bancă bani în numerar pe care îi transmitea contabilului. Când inculpatul era pe foaie de boală, Tacu Ghenadie a fost numit în calitate de director interimar, în acest moment a venit un nou director cu ordinul ministrului ca director Carauș Vitalie care a activat o lună numai ca director la Agenție și nu a fost un act de primire a banilor. În contabilitatea agenției, când activa încă ca contabilă Tataru Natalia, când ultima lipsea de la serviciu, domnul Carauș Vitalie, a permis unei doamne și unui băiat să intre în contabilitatea agenției, care au spart datele programului contabilității. Personal a întrebat dacă ultimii sunt angajați și i-au comunicat că au venit la indicația domnului Carauș Vitalie. Fiind încă administrator al agenției, a întocmit un act în acest sens, care a fost semnat de toate persoanele care activau la acel moment, declarațiile căruia sunt confirmate prin Actul de constatare întocmit la 07.12.2009 (f.d. 160, vol. II), a afirmat că personal a participat la ultima dare de seamă care a fost întocmită încă când activa Baralic Oleg, a participat la întocmirea acestui pachet în care se includea toată darea de seamă care a fost prezentată cancelariei Ministerului Culturii. Copia scrisorii de însoțire a fost înregistrată conform modului corespunzător. Această dare de seamă a avut loc când inculpatul a fost director și fiecare filă era ștampilată”.

Cât privește declarațiile date de către martorul Saturovici Victoria, instanța de apel a susținut că acestea nu se demonstrează vinovăția inculpatului Baraliuc Oleg

în comiterea infracțiunii imputate, deoarece martorul a relatat că bani de la bancă în numerar erau ridicați atât de ea cât și de alte persoane și anume de Tacu Ghenadie, inclusiv și de către Baraliuc Oleg, care coroborează și cu proba scrisă prezentată de către procuror în acuzare, prin răspunsul nr. 645 din 15.07.2010 eliberat de BC „Moldinconbank” SA (f.d.171, vol. I) prin care se confirmă cu certitudine că în perioada solicitată de la 01.10.2007 până la 01.11.2009 de pe contul curent nr. 2224932187 al IS „Agenția Impresariat” au fost ridicate mijloace bănești de mai multe ori de către Saturovici Victoria - de 16 ori diferite sume, de Tacu Ghenadie - de 18 ori diferite sume, de Baraliuc Oleg - de 3 ori și de Buga Dragoș - o singură dată, iar partea acuzării nu a demonstrat că anume banii ridicați de Baraliuc Oleg nu au ajuns în casa întreprinderii, și invers nu este demonstrat că banii ridicați de Saturovici Victoria, Tacu Ghenadie și de Buga Dragoș au fost introduși în casa întreprinderii și că au fost cumva gestionați.

De asemenea, Saturovici Victoria a recunoscut că toate dispozițiile de plată nr. 49 din 29.12.2007, nr. 17 din 17.05.2008, nr. 29 din 12.10.2007, și nr. 48 din 18.12.2007 (f.d. 9, 24, 87, 134, vol. I.) anexate de către procuror în confirmarea vinovăției lui Baraliuc Oleg sunt semnate de către ea, contabilă Saturovici Victoria, și nu sunt semnate de inculpat, care coroborează cu rapoartele de expertiză grafologică anexate la materialele dosarului penal de către partea acuzării și prin care se constată că semnătura din dispozițiile de plată în rubrica „contabil-șef” a fost executată de contabilul Agenției, Saturovici Victoria și nu de Baraliuc Oleg. Martorul a relatat că sumele care au fost intrate în contul întreprinderii de la Ministerul Culturii după fiecare eveniment în mod obligatoriu se făcea dare de seamă, stipulând toate cheltuielile și se prezentau Ministerului, însă nici procurorul nici reprezentanții părții vătămate nu au prezentat nici o dare de seamă, nici o expertiză contabilă care ar combate declarațiile martorului și ar demonstra că această sumă de bani nu este indicată în dările de seamă și că Baraliuc Oleg a însușit suma de bani imputată de la întreprindere.

Mai mult, martorul a relatat că, Ministerul Culturii nu le achitau banii la timp, manifestările nu erau achitate la timp de trezorerie, se plăteau serviciile din banii întreprinderii, ceea ce nu a fost verificat de acuzare.

Astfel, instanța de apel a indicat că, partea acuzării urma să verifice și să demonstreze înafara oricăror dubii că inculpatul a însușit acești bani.

Totodată, instanța de apel a menționat că, prin declarațiile martorului acuzării Buga Dragoș nu se demonstrează vinovăția inculpatului Baraliuc Oleg în comiterea infracțiunii încriminate, dimpotrivă acest martor a afirmat că contractul de prestări servicii din 14.04.2008 încheiat între ÎS „Agenția de Impresariat” și Grinco Maxim

(f.d. 22-23, vol. I) este întocmit de către el în perioada când activa în calitate de șef de Direcție Impresariat Intern la ÎS „Agenția de Impresariat”, scrisul îi aparține, suma pe care urmau să o achite a reieșit din oferta lui Grinco Maxim sau ceea ce a fost negociat și indicat în contract, însă nu cunoaște modalitatea de achitare a sumei de 38 000 lei. Declarațiile acestuia coroborează și cu declarațiile martorului Grinco Maxim și raportul de expertiză nr. 280 din 27.05.2010 (f.d. 54-60, vol. I), prin care se confirmă cu certitudine că semnătura din contractul de prestări servicii din 14.04.2008 încheiat între ÎS „Agenția de Impresariat” și Grinco Maxim (f.d. 22- 23, 54 vol. I) a fost efectuată de către Grinco Maxim. Totodată prin aceste declarații nu se demonstrează însușirea banilor de către Baraliuc Oleg.

Instanța de apel a conchis că, prin declarațiile martorului acuzării Bîlici Igor nu se demonstrează vinovăție inculpatului Baraliuc Oleg în însușirea sumei de bani de 49 970 lei. Martorul a confirmat că a prestat servicii pentru ÎS „Agenția de Impresariat” și a întocmit un singur contract și că pentru serviciile prestate remunerarea conform contractului în jurul a 16 000 lei, a primit-o prin transfer, iar în toate celelalte cazuri primea banii în numerar de la contabilitate, nu poate spune câți bani a primit în total. Astfel, martorul a relatat că de fapt banii în numerar îi primea de la contabilitate și nu de la Baraliuc Oleg.

Cât privește declarațiile martorului acuzării Cernovol Denis, instanța de apel a indicat că acestea nu demonstrează vinovăție inculpatului Baraliuc Oleg în însușirea sumei de bani de la întreprindere, el nu indică că inculpatul ar fi comis careva fapte care poate fi tras la răspundere penală Baraliuc Oleg, iar aceste declarații nu pot fi puse la baza unei sentințe de condamnare a inculpatului.

Mai mult, instanța de apel a menționat că nici declarațiile martorului acuzării Grinco Maxim nu demonstrează vinovăție inculpatului Baraliuc Oleg în însușirea sumei de bani de la întreprindere, el nu indică că inculpatul ar fi comis careva fapte care poate fi tras la răspundere penală Baraliuc Oleg, dimpotrivă în ședința instanței de fond a declarat că banii îi primea prin transfer la contul său de la bancă sau personal îi achita Baraliuc Oleg sau Buga Dragoș, iar în instanța de apel a relatat că banii îi primea de la Buga Dragoș, de la inculpat careva bani nu ține minte să fi primit, suma de 38 000 lei nu a primit-o, aceste declarații nu pot fi puse la baza unei sentințe de condamnare a inculpatului pentru fapta imputată, deoarece nu confirmă însușirea sumei de către Baraliuc Oleg.

Cu referire la alegațiile procurorului precum că, instanța nu a luat în calcul declarațiile martorilor acuzării Codița Serghei, Gherman Anatolie și a specialistului Ciochină Vasile date în cadrul urmăririi penale și în prima instanță, instanța de apel a conchis că nu le poate pune la baza hotărârii de condamnare a lui Baraliuc Oleg în

comiterea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (5) Cod penal, după indicii calificativi - *delapidarea averii străine, adică însușirea ilegală a bunurilor altei persoane, încredințate în administrarea vinovatului, săvârșită cu folosirea situației de serviciu* din următoarele considerente, în primul rând, instanța de apel a menționat faptul că în temeiul art. 415 alin. (2¹) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul declarat împotriva sentinței de achitare, nu este în drept să pronunțe o hotărâre de condamnare fără audierea învinuitului prezent, precum și a martorilor acuzării solicitați de părți. Martorii acuzării se audiază din nou în cazul în care declarațiile lor constituie o mărturie acuzatorie, susceptibilă să întemeieze într-un mod substanțial condamnarea inculpatului.

Totodată, la materialele cauzei se atestă documente care confirmă imposibilitatea martorului Codița Serghei de a se prezenta în instanța de apel pentru audierea acestuia, pe motiv că a părăsit țara la 16.10.2015, iar în privința celorlalți martori, nu sunt probe privind imposibilitatea asigurării prezentării în ședința de judecată.

Astfel, instanța de apel a indicat prevederile art. 371 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, care stipulează că citirea în ședința de judecată a declarațiilor martorului depuse în cursul urmăririi penale, precum și reproducerea înregistrărilor audio și video ale acestora, pot avea loc, la cererea părților, în cazul când martorul lipsește în ședință și absența lui este justificată fie prin imposibilitatea absolută de a se prezenta în instanță, fie prin motive de imposibilitate de a asigura securitatea lui, cu condiția că audierea martorului a fost efectuată cu confruntarea dintre acest martor și bănuit, învinuit sau martorul a fost audiat în conformitate cu art. 109 și 110 Cod de procedură penală.

Așadar, instanța de apel reieșind din considerente că examinează legalitatea unei sentințe de achitare a inculpatului, nu a pus la baza unei sentințe de condamnare declarațiile martorilor Codița Serghei, Gherman Anatolie și a specialistului Ciochină Vasile depuse atât în cadrul urmăririi penale cât și în prima instanță fără a fi audiați nemijlocit din nou în ședința instanței de apel, pentru a nu încălca principiul nemijlocirii procesului penal, principiul contradictorialității în procesul penal și prezumția nevinovăției.

Mai mult, instanța de apel a menționat că, analizând sub toate aspectele declarațiile martorilor Tacu Ghenadie, Saturovici Victoria, Guțu Mircea, Bîlici Igor, Buga Dragoș, Cernovol Denis, Grinco Maxim, depuse în instanța de apel și instanța de fond, declarațiile acestora de fapt demonstrează nevinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate. Nici unul din martori nu afirmă că Baraliuc Oleg ar fi însușit sumele de bani de pe contul bancar al ÎS „Agenția de Impresariat”, astfel

încât prin declarațiile martorilor nominalizați supra nu se probează faptul că Baraliuc Oleg, folosind situația de serviciu, ar fi delapidat averea străină.

Instanța de apel a respins ca nefondate argumentele procurorului precum că, acestea sunt probe ale acușării care demonstrează vinovăție inculpatului, or acestea sunt demonstrează nevinovăția inculpatului în comiterea faptei incriminate.

Procurorul mai argumentează învinuirea inculpatului Baraliuc Oleg în comiterea infracțiunii incriminate prin probele scrise cercetate de instanța de fond și verificate de instanța de apel și anume: *procesul-verbal de ridicare din 17.05. (f.d. 8, vol. I); dispoziția de plată de casă nr. 49 din 29.12.2007 (f.d. 9, vol. I); procesul-verbal de examinare a obiectului - dispoziția de plată nr. 49, prin care se constată lipsa semnăturilor în mențiunea „conducător” și „am primit” (f.d. 10, vol. I); procesul-verbal de ridicare din 25.05.2010 a dispoziției de plată de casă nr. 17 din 17.05.2008, contractul de prestare a serviciilor din 14.04.2008 încheiat între ÎS „Agenția de Impresariat” și Grinco Maxim (f.d. 21, vol. I); contractul de prestare a serviciilor (fără număr) din 14.04.2008 încheiat între ÎS „Agenția de Impresariat” și Grinco Maxim (f.d. 22-23, vol. I); dispoziția de plată nr. 17 din 17.05.2008 (f. d.24, vol. I); raportul de expertiză nr. 280 din 27.05.2010 (f.d. 54-60, vol. I); raportul de expertiză nr. 312 din 15.06.2010 (f.d. 68-71, vol. I).*

Instanța de apel examinând probele scrise prezentate de procuror în acușarea inculpatului nominalizate supra a conchis că, acestea nu demonstrează vinovăția inculpatului în comiterea faptei imputate, dimpotrivă dovedesc nevinovăția sa, deoarece nici contractele de prestare servicii, nici dispozițiile de plată de casă nu sunt întocmite și nici semnate de către Baraliuc Oleg, dar s-a dovedit incontestabil că dispozițiile de plată sunt semnate de către contabilul-șef al ÎS „Agenția de Impresariat” Saturovici Victoria, fapte recunoscute și de către ultima.

Mai mult, conform legislației financiar-contabile de eliberarea banilor de la întreprindere, de corectitudinea întocmirii dispozițiilor de plată și eliberarea banilor beneficiarilor în baza dispozițiilor de plată sunt atribuțiile de serviciu ale contabilul-șef. Iar declarațiile contabilului precum că îndeplinea dispozițiile de plată și elibera banii la ordinele verbale și telefonice ale lui Baraliuc Oleg sunt niște afirmații declarative fără nici un suport probant.

Cât privește poziția acușării precum că, prin răspunsul nr. 645 din 15.07.2010 eliberat de BC „Moldinconbank” SA se dovedește faptul însușirii banilor de la întreprindere (f.d. 171-172, vol. I) instanța de apel le-a apreciat critic, deoarece prin acest răspuns se confirmă cu certitudine că în perioada 01.10.2007-01.11.2009, de pe contul curent nr. 2224932187 al ÎS „Agenția Impresariat” au fost ridicate mijloace bănești de mai multe ori de către Saturovici Victoria - de 16 ori diferite sume, de Tacu Ghenadie - de 18 ori diferite sume, de Baraliuc Oleg - de 3 ori și de Buga Dragoș

- o dată, iar partea acuzării nu a demonstrat că anume banii ridicați de Baraliuc Oleg nu au ajuns în casa întreprinderii, și invers nu este demonstrat că banii ridicați de Saturovici Victoria, Tacu Ghenadie și de Buga Dragoș au fost introduși în casa întreprinderii. În această cauză penală nu a fost efectuată nici o expertiză contabilă care ar demonstra existența unui deficit financiar al agenției, care ar fi acesta, de către cine a fost cauzat.

Cu referire la argumentele procurorului indicate în cererea de apel precum că vinovăția inculpatului se dovedește prin actul reviziei economico-financiare totale efectuate la ÎS „Agenția de Impresariat” din 21 aprilie 2010, instanța de apel le-a respins ca fiind nefondate, deoarece un asemenea act nu există la materialele dosarului.

Mai mult, instanța de apel a indicat că, procurorul nu a anexat un asemenea act nici la momentul când a înaintat învinuirea inculpatului, nici în instanța de fond și nici în instanța de apel.

Instanța de apel a susținut că procurorul nu a prezentat nici o probă care ar demonstra faptul că, Baraliuc Oleg ar fi primit din casa întreprinderii 4 970 lei, or această învinuire nu are nici un suport probant, fiind declarativă bazată pe presupuneri.

Astfel, instanța de apel analizând probele prezentate de către partea acuzării cercetate în ședința de judecată, a conchis că instanța de fond corect a stabilit situația de fapt, constatând necesitatea achitării inculpatului Baraliuc Oleg, învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (5) Cod penal.

8. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procuror în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, prin care solicită casarea hotărârii anterioare, cu remiterea cauzei penale spre rejudecare în aceeași instanță de apel într-un alt complet de judecată.

Procurorul menționează că, instanța de judecată a dat o apreciere eronată probelor prezentate de către acuzare, care în cumul demonstrează pe deplin vinovăția inculpatului în cele incriminate.

Totodată, recurentul susține că, instanța de apel nu s-a expus, cercetat și apreciat la justa valoare declarațiile reprezentantului părții vătămate, Scripnic Veaceslav, declarațiile martorilor Tacu Ghenadie, Saturovici Victoria, Gherman Anatol, Buga Dragoș, Guțu Mircea, Bîlici Igor, Cernoval Denis, Grinco Maxim și a declarațiilor specialistului Ciochină Vasile cât și a probelor scrise înaintate de către acuzare.

8.1. Referință a depus inculpatul Baraliuc Oleg, privind opinia sa asupra recursului declarat de către procuror, care solicită respingerea acestuia, cu

menținerea deciziei contestate, menționând netemeinicia cerințelor solicitate de către recurent deoarece procurorul în recurs nu a prezentat argumente în favoarea temeiurilor indicate.

9. Judecând recursul ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal lărgit consideră că, acesta urmează a fi respins din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art. 434 Cod de procedură penală, judecând recursul declarat împotriva deciziei instanței de apel, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție verifică legalitatea hotărârii atacate pe baza materialelor din dosar și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în recursuri de titularii acestora.

În conformitate cu dispoziția art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța este în drept să-l respingă, ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, în cazul în care se constată că, recursul nu a fost declarat cu respectarea condițiilor legale (este tardiv sau inadmisibil) ori nu este întemeiat legal (este nefondat). Recursul este nefondat atunci când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

La caz, reieșind din argumentele invocate de către procuror, Colegiul penal lărgit reține că, în drept, acesta face referire la temeiul stipulat de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, și anume că: *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul în care instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția*, pledând că instanțele de fond nu au apreciat probele la justa valoare.

Verificând alegațiile recurentului, în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit conchide că, acestea nu coroborează cu materialele cauzei și sunt invocate neîntemeiat de titular, reieșind din raționamentele ce urmează.

În primul rând, instanța de recurs ține să remarce că, la această etapă nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele ierarhic inferioare, or aceasta fiind atributul exclusiv al instanțelor de fond.

Astfel, cu referire la temeiul pentru declararea recursului ordinar indicat de către procuror, Colegiul penal lărgit menționează că, decizia recurată a fost motivată plenar și consecvent în baza materialelor cauzei prin prisma legislației pertinente.

Mai mult, Colegiul penal lărgit susține că, decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în sensul că argumentele pe care instanța de apel le-a expus în partea descriptivă a deciziei, echivalează cu o motivare corespunzătoare rigorilor și exigențelor cuprinse în art. 6 CEDO.

Motivarea deciziei indică concret concluzia instanței de apel și susține soluția achitării persoanei fapt reflectat clar în dispozitivul deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 februarie 2017.

Din textul recursului se evidențiază că, recurentul critică aprecierea probelor, însă, nu argumentează ilegalitatea hotărârii judecătorești din punct de vedere al erorii de drept admise la judecarea cauzei, astfel, instanța de recurs constată că la soluționarea cauzei instanța de apel a ținut cont în deplină măsură de prevederile art. 99-101 Cod de procedură penală, a cercetat probele sub toate aspectele, verificându-le și apreciindu-le just prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor și, întemeiat a dispus achitarea lui Baraliuc Oleg de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (5) Cod penal, din motiv că, fapta nu a fost săvârșită de către inculpat.

Instanța de apel a stabilit că, învinuirea nu a prezentat probe pertinente și concludente, care în coroborare cu circumstanțele cauzei ar dovedi vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate.

Potrivit prevederilor art. 394 alin. (3) Cod de procedură penală, instanța de apel a făcut o analiză amplă probelor, argumentând detaliat respingerea probelor aduse în sprijinul acușării lui Baraliuc Oleg.

Astfel, toate probele prezentate au primit o apreciere corectă, concluziile făcute de instanța de apel rezultă din materialul factologic acumulat la prezenta cauză.

Totodată, Colegiul penal lărgit menționează că, în recursul declarat, recurentul doar enumeră probele administrate și verificate de instanța de apel, care după părerea acestuia confirmă vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunilor imputate.

În același context, în vederea respingerii argumentelor din recurs invocat privitor la chestiunea de apreciere a probelor, Colegiul penal lărgit amintește că la etapa judecării recursului nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele ierarhic inferioare, acestea fiind atributul exclusiv al instanțelor de fond și de apel.

Așadar, instanța de recurs conchide că instanța de apel și-a motivat soluția privind nevinovăția inculpatului, care a fost expusă pe larg la pct. 7.1. din prezenta decizie, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune.

Față de considerentele relatate, Colegiul penal lărgit ajunge la concluzia că, nu există temei legal pentru admiterea recursului ordinar declarat de către procuror și

potrivit legii, se impune respingerea acestuia, ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

10. În conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

respinge ca inadmisibil recursul ordinar, declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Tăut Dorina, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 februarie 2017, în cauza penală privindu-l pe *Baraliuc Oleg XXXXX*, cu menținerea hotărârii atacate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la **11 iulie 2017**.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Ion Guzun

Elena Covalenco

Liliana Catan

Iurie Diaconu